

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 12. júla 2011 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému **R. K.** pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného R. K. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 30. novembra 2010, sp. zn. 6 To 74/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného R. K. sa **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Senica zo 7. júna 2010, sp. zn. 1 T 146/2009, bol obvinený R. K. uznaný vinným zo spáchania v bode 1/ zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák., v bode 2/ z pokusu zločinu sexuálneho násillia podľa § 14 ods. 1 k § 200 ods. 1 Tr. zák. a v bode 3/ z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

1/ X. asi o 02.00 h v S. na chodníku pred Zariadením sociálnych služieb S.S., Š., dobehol Z. R., odzadu ju chytil za ústa a prikázal jej, aby bola ticho, ťahal ju do parku smerom k rieke T., pričom sa potkli a spadli, vtedy Z. R. začal kričať, aby ju nechal, na čo ju viackrát udrel päst'ou do tváre a hlavy, chytil ju za vlasy a po blate ju ťahal k rieke T., pričom jej povedal, že ak neprestane kričať, tak ju zabije, kázal jej, aby si kl'akla, stiahol jej odzadu nohavice s nohavičkami a strkal jej prsty do konečníka, následne jej povedal, že jej ho tam strčí, rozopol sa a snažil zasunúť svoj pohlavný úd do jej konečníka, čo sa mu podarilo iba

čiasťočne, preto z miesta činu ušiel, čím Z. R., nar. X., bytom S., N., spôsobil opuch nosa s jeho vybočením doľava, zakrvácanie nosných dierok, opuch hornej pery, zakrvácanie vnútornej sliznice dolnej pery, psychickú traumou s postraumatickou stresovou reakciou,

2/ X. asi o 02.00 h v S. na H. pred vchodom činžového domu č. X. dobehol J. B., tu ju jednou rukou chytil za rameno a druhou rukou ju chytil zo zadu medzi nohy za jej pohlavné orgány a povedal jej: „Ty kurvo prijebaná, vydrbem Ťa do riti!“ a začal ju takto ťahať spreď vchodu preč do tmy, pričom sa ona snažila dať si jeho ruku preč spomedzi nôh, čo sa jej ale nedarilo, lebo on ju stále stískal za jej pohlavné orgány a takto ju ťahal stále preč od vchodu, pričom jej stále opakoval, že je kurva prijebaná a že jej roztrhá riti, pričom ale po hlavnej ulici išli nejakí ľudia, čoho sa on ľakol, J. B. pustil a z miesta činu ušiel preč, preto J. B., nar. X., bytom S., K., nespôsobil zranenia vyžadujúce si lekárske ošetrovanie,

3/ X. asi o 13.45 h na ceste III. triedy medzi mestom S. a obcou H. viedol osobné motorové vozidlo zn. F. s ev. č. S., pričom sa dostatočne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, pri odbočovaní vľavo nedal prednosť v jazde protiídúcemu motocyklu zn. Y. R. s ev. č. S., ktorý viedol P. Š., čím porušil § 4 ods. 1 písm. c/, § 19 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, vošiel P. Š. do jazdnej dráhy, následkom čoho došlo k zrážke, pri ktorej P. Š., nar. X., bytom H. 133, utrpel rozsiahle vnútrolebečné poranenia - krvácanie pod tvrdú plenu mozgu, krvácanie do mozgových komôr, pomliaždenie mozgového tkaniva v čelových oblastiach a v spánkovej oblasti vpravo, zlomeniny lebečnej klenby a spodiny lebky, zlomeniny oboch očníc, pomliaždenie a trhliny tkaniva pľúc, zlomeninu a vykĺbenie ľavej členkovej kosti, v čoho dôsledku následkom zápalu priedušiek a zápalu pľúc pri pripútaní na lôžko 23. augusta 2009 zomrel.

Za to mu bol uložený podľa § 200 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods.2, § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods.2 písm. a/ Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods.2 písm. a/ Tr. zák. bolo obvinenému uložené ochranné sexuologické liečenie, ktoré podľa § 74 ods. 1 Tr. zák. vykoná ambulantnou formou.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli poškodení: Z. R., nar. X. v M., trvale bytom S., L., A. Š., nar. X. v P., trvale bytom H. 133, S., pobočka S., H., X.S., IČO X., V., a.s., Krajská pobočka T., H., P., X., IČO: X., odkázaní s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie okresný prokurátor a obžalovaný. Okresný prokurátor sa odvolaním domáhal zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste a následného uloženia trestu obvinenému s použitím ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. Obvinený sa odvolaním domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací rozsudkom z 30. novembra 2010, sp. zn. 6 To 74/2010, v bode 1/ podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvinenému R. K. uložil podľa 200 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 a pol roka a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a v bode 2/ podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného R. K. ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu 13. apríla 2011 dovolanie. V jeho odôvodnení uviedol ako dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., t.j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom podotkol, že vytýkané pochybenie nebolo napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku vedenom na Krajskom súde v Trnave. Obvinený poukázal na to, že rozsudkom odvolacieho súdu došlo k porušeniu zákona, pretože tento mal napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušiť a vec vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie. Podľa jeho názoru súd nesprávne zamietol návrhy obhajoby na doplnenie dokazovania (vykonanie rekonštrukcie, výsluch svedkyne R. Š., výsluch svedkyne L. M., vykonanie rekonštrukcie dopravnej nehody, výsluch svedkyne MUDr. J. R. k zdravotnému stavu poškodeného pred dopravnou nehodou, pribratie znaleckého ústavu na podanie znaleckého posudku ku skutku 3/ obžaloby pre dôvodné pochybnosti o správnosti zistení

znalcom Ing. K., pribratie znalca z odboru zdravotníctvo – traumatológia do konania na posúdenie následkov dopravnej nehody u poškodeného) a bral do úvahy len dôkazy (najmä znalecké posudky, rekognície a výsluchy nepriamych svedkov), ktoré sú jednostranne v prospech obžaloby. Spochybnil vykonanie rekognícií, keď namietal, že len osoba obvineného sa zjavne a neomyľne odlišovala od všetkých ostatných svoju výškou. Pri rekognícii konanej 22. apríla 2009 namietal, že vyšetrovateľ v prípravnom konaní najskôr podozrivého poškodenej ukázal a potom jej ho nechal vo výpovedi popísať. V rozsiahlej miere sa venoval hodnoteniu jednotlivých dôkazov, ktoré spochybňoval subjektívnymi tvrdeniami ako napr. „obvinený nemá vypúlené oči, taktiež nekríva a ani v minulosti nekríval“, čím sa snažil spochybníť hodnovernosť výpovedí poškodených, svedka R. M., ako aj lekársky nález MUDr. M. Č.. Výpovede poškodených a jednotlivých svedkov podrobne (a najmä nadbytočne) opisoval a poukazoval na rozpory, ktoré majú podľa neho preukazovať jeho nevinu. Na svoju obhajobu vyzdvihol výpovede svedkov (J. K., E. L., M. P. a Š. H.), ktorí vypovedali v jeho prospech. Podľa obvineného rekognícia podľa fotografií nebola na mieste a to v prípade, keď poznávajúcou osobou boli svedkovia R. M., M. Š. a R. K.. Nesúhlasil so znaleckým posudkom, ktorý vypracoval znalec Ing. J. K.. Argumentoval najmä tým, že obsah znaleckého posudku nepotvrďuje vytvorenie tzv. náhlej prekážky, ide len o vlastnú úvahu znalca. Ku skutku 3/ rozsudku namietal tiež nevykonanie dôkazu – výsluch svedka dopravnej nehody, ktorý šoféroval motorové vozidlo M. V. a výsluch MUDr. J. R., ktorá poškodeného P. Š. uznala za práceneschopného pred dopravnou nehodou. Naopak za dôveryhodný dôkaz považoval výsluch svedka T. H., ktorý vypovedal v prospech obvineného (podľa jeho vyjadrenia to bol práve poškodený, ktorý spôsobil dopravnú nehodu, keďže nemal riadny rozhľad na vozovku pred ním). V závere upozornil, že na prvostupňovom súde vo veci samej rozhodoval sudca, ktorý v prípravnom konaní obvineného vzal do väzby, čo malo mať nepochybne vplyv na postup pri vedení hlavného pojednávania.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 386, § 389 ods. 1 Tr. por. vyhlásil rozsudok, ktorým by vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 30. novembra 2010, sp. zn. 6 To 74/2010, a konaním, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v ustanovení § 319 Tr. por., v ustanoveniach § 2 ods. 9, ods. 10, ods. 12, § 34, § 126, § 144 až § 146, § 168 Tr. por. a v ustanoveniach § 200 ods. 1, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 2 Tr. zák. v neprospech obvineného R. K., zrušil toto rozhodnutie a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil aj rozsudok Okresného súdu Senica zo 7. júna 2010, sp. zn.

1 T 146/2009, a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. vec vrátil Krajskému súdu v Trnave, aby ju znovu v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila okresná prokurátorka Okresnej prokuratúry Senica, ktorá navrhla toto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť. Vo svojom vyjadrení uviedla, že okresný súd ako i krajský súd svoje rozhodnutia riadne odôvodnili, tieto podložili skutkovými zisteniami, vysporiadali sa s namietanými skutočnosťami a preto rozsudok okresného súdu vo výroku o vine a rozsudok krajského súdu vo výroku o treste považovala za zákonný a opodstatnený.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila i poškodená A. Š. prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Podľa jej názoru nielen prvostupňový súd ale aj odvolací súd konali zákonne a správne rozhodli o vine obvineného týkajúcej sa prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a preto navrhla, aby dovolací súd dovolanie zamietol.

Poškodená V., a.s., krajská pobočka T., H., P., T., IČO: X., vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedla, že nemajú čo k nemu uviesť, nakoľko došlo k náhrade nákladov zdravotnej starostlivosti zo strany zmluvnej poisťovne obvineného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné. Dovolaním bol napadnutý právoplatný rozsudok Krajského súdu v Trnave z 30. novembra 2010, sp. zn. 6 To 74/2010, ako súdu odvolacieho, ktorým súd v bode 1/ podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Senica zo 7. júna 2010, sp. zn. 1 T 146/2009, vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému R. K. uložil podľa 200 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 a pol roka, podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a v bode 2/ podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného R. K. ako nedôvodné zamietol. Proti takémuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné podľa § 368 ods. 1 Tr. por. Dovolanie bolo taktiež podané prostredníctvom obhajcu, čím bola splnená aj podmienka jeho podania oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. Bolo podané včas a na zákonom určenom mieste (§ 370 Tr. por.), po vyčerpaní riadneho

opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.) a označuje chyby konania a dôvod odvolania (§ 374 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným R. K. nie je dôvodné (chyby vytýkané v dovolaní nepredstavujú naplnenie žiadneho dovolacieho dôvodu), a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

V prvom rade je potrebné uviesť, že argumenty obvineného stoja úplne mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, pretože podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. môže byť dovolacím dôvodom len skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. V rámci takto vymedzeného dovolacieho dôvodu je možné účinne namietať právne vady, ale nie je možné účinne namietať vady skutkové, t.j. nie je prípustné namietať, že skutok tak ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne.

Dovolacie námietky obvineného sa vôbec nedotýkali právneho posúdenia zistených skutkov, ale naopak, priamo a konkrétne spochybňovali skutkové závery súdov prvého a druhého stupňa, subjektívne kritizovali hodnotenie dôkazov doteraz vo veci konajúcimi súdmi (...“je zrejmé, že hodnotenie jednotlivých dôkazov, najmä znaleckých posudkov a rekognícií, ako i výsluchov nepriamych svedkov, je jednostranné v prospech obžaloby a návrhy obhajoby na doplnenie dokazovania boli zamietnuté nedôvodne“...), čo nezodpovedá dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Z obsahu podaného dovolania vyplýva, že obvinený okrem presne označeného dovolacieho dôvodu, uplatnil aj ďalšie dovolacie dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por. (v súlade s § 371 ods. 3 Tr. por.).

Dovolací súd skúmal najprv naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., t.j., že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Obvinený tento dovolací dôvod postavil najmä na nesprávnom zamietnutí návrhov obhajoby

na doplnenie dokazovania a na tej skutočnosti, že vo veci samej na okresnom súde rozhodoval sudca, ktorý v prípravnom konaní obvineného vzal do väzby.

V tejto spojitosti treba uviesť, že právo na obhajobu treba chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva.

Ak obvinený v rámci tohto práva navrhoval dôkazy, potom povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a súdu bolo zaoberať sa každým takýmto návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím o návrhu rozhodnúť (vyhovieť alebo ho odmietnuť podľa § 208 Tr. por., príp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú podľa § 274 ods. 1 Tr. por.).

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že orgány činné v trestnom konaní i súd sa s jednotlivými dôkaznými návrhmi riadne vysporiadali. V prípravnom konaní vyšetrovateľ PZ riadne oznámil obvinenému a jeho obhajcovi zamietnutie návrhu na vykonanie dôkazov zo 17. augusta 2009 (č.l. 76 vyšetrovacieho spisu). S dôvodmi zamietnutia návrhu sa stotožnil aj prokurátor (č.l. 355 vyšetrovacieho spisu). Následne prokurátor opätovne návrh na doplnenie dokazovania, ktorý bol navrhnutý obvineným i obhajcom pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu, odmietol ako nedôvodný (č.l. 412, č.l. 422).

Ani v konaní pred súdom dovolací súd v tomto smere nezistil žiadne pochybenie. Prvostupňový súd sa riadne vysporiadal s návrhom obhajoby na vykonanie dôkazov (č.l. 443-444), ktoré boli súdu predložené v súlade s § 240 Tr. por., keď na verejnom zasadnutí konanom o predbežnom prejednaní obžaloby svojím uznesením zo 14. decembra 2009 (okrem ostatného rozhodnutia) odmietol vykonanie dôkazov navrhnutých obvineným prostredníctvom jeho obhajcu o predvolanie a vypočutie svedkýň R. Š. a L. M., vykonanie konfrontácie medzi obvineným a poškodenou Z. R., vykonanie rekonštrukcie na napodobenie situácie a okolností za ktorých mal byť spáchaný dňa X. skutok, z ktorého je obvinený obvinený a to z dôvodu preverenia výpovede poškodenej k obžalobe pod bodom 2, vykonanie konfrontácie medzi obvineným a poškodenou J. B., pribratie znaleckého ústavu na podanie znaleckého posudku ku skutku v obžalobe uvedeného pod číslom 3 a ustanovenie znalca z odboru zdravotníctvo – chirurgia, traumatológia na posúdenie následkov dopravnej nehody pre prípad dodržania rýchlosti jazdy poškodeným.

Napriek tomu obhajca obvineného na hlavnom pojednávaní konanom 15. februára 2010 na Okresnom súde Senica zotrval na vykonaní vyššie uvedených dôkazov. Opätovne súd rozhodol a podľa § 277 ods. 2 Tr. por. vykonanie týchto uznesením odmietol (č.l. 532). Na ďalšom hlavnom pojednávaní (22. marca 2010) sa prvostupňový súd zaoberal návrhom obhajcu obvineného na doplnenie dokazovania – vykonanie dôkazov na nariadenie rekonštrukcie na mieste dopravnej nehody a výsluch MUDr. J. R. ako svedkyne na hlavnom pojednávaní, ktoré ako nedôvodné podľa § 277 ods. 2 Tr. por. odmietol (č.l. 552). Správne súd postupoval aj v prípade, keď na hlavnom pojednávaní konanom na okresnom súde 7. júna 2010 potom ako prokurátor ani obhajca nemali návrhy na doplnenie dokazovania, vyhlásil dokazovanie za skončené (č.l. 672).

Na základe uvedeného potom je potrebné konštatovať, že ani tento dovolací dôvod naplnený nebol. Za porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom totiž nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10, ods. 11 Tr. por. ako aj ich vlastné hodnotenie dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por. Súd sám rozhoduje o vykonaní dôkazov, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností tak, aby bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť. Preto nesúhlas obvineného s rozsahom vykonaného dokazovania a jeho hodnotením, nemôže zakladať žiaden dovolací dôvod.

K ďalšej námietke (v poradí poslednej) obvineného dovolací súd uvádza, že pokiaľ ten istý sudca, ktorý rozhodoval v prípravnom konaní o väzbe obvineného, konal a rozhodol aj vo veci samej na súde prvého stupňa, nemôže byť len z tohto dôvodu vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania (žiadne zákonné ustanovenie Trestného poriadku tomu nenasvedčuje).

Pochybnosti o priebehu vykonaných rekognícií, ktoré prezentuje obvinený v dôvodoch dovolania, by zodpovedali dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., nie dovolaciemu dôvodu ako uvádza obvinený podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (založenie rozhodnutia na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom). Tieto pochybnosti sú však ničím nepodložené a zo spisového materiálu nevyplývajú.

Rekognície vykonané podľa fotografií zodpovedajú § 126 ods. 2 Tr. por. Nie je možné prisvedčiť námietkam dovolateľa, že na vykonanie rekognícií podľa fotografií dôvod nebol, keďže obvinený bol k dispozícii. Zákonné ustanovenia o rekognícii takúto podmienku neobsahujú. Obvinený v tomto prípade bol bezpečne opoznaný svedkom R. M. (zápisnica o rekognícii osoby z č.l. 172-173 bola na hlavnom pojednávaní 7. júna 2010 prečítaná a fotodokumentácia z č.l. 174-179 oboznámená), ako aj svedkyňou M. Š. a svedkyňou R. K. (zápisnica o rekognícii osoby z č.l. 397-400 bola na hlavnom pojednávaní 7. júna 2010 prečítaná a fotodokumentácia z č.l. 401-406 oboznámená).

Aj rekognície podľa § 126 ods. 1 Tr. por. (opoznávané osoby boli svedkyne Z. R. a J. B.) boli vykonané zákonným spôsobom, o čom svedčia zápisnice z č.l. 150 - 154 a z č.l. 161 - 165, ktoré boli prečítané na hlavnom pojednávaní konanom 7. júna 2010 a fotodokumentácie z č.l. 155 - 160 a z č.l. 166 - 171 oboznámené.

Napokon opodstatnené nie je ani ostatné tvrdenie obvineného, že nebol dodržaný postup podľa § 126 Tr. por. pri rekognícii vykonávanej 22. apríla 2009, kde opoznávacou osobou bola poškodená Z. R.. Nedodržanie postupu sám videl najmä v tom, že bol najskôr poškodenej ukázaný a až potom bol opísaný vo výpovedi poškodenej. K tomu treba uviesť, že menovaná opísala páchatel'a už pri výsluchu 9. augusta 2008 (č.l. 101) a tento opis zopakovala pri výsluchu 10. augusta 2009 (č.l. 111). V jej výpovedi z 22. apríla 2009 (po vykonaní rekognície) sa žiaden opis páchatel'a nenachádza.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd po prejednaní veci na neverejnom zasadnutí odmietol dovolanie obvineného R. K. podľa § 382 písm. c/ Tr. por., keďže je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 12. júla 2011

**JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová